

[Honoré]

bat, fru Birte Weiss, ikke tager afstand fra overtrædelser af indgåede aftaler og gældende bestemmelser for tjenestemænd. Det er det største parti i folketinget, og det er det største regeringsparti, hvis ordfører mere eller mindre synes at acceptere, at overenskomster ikke respekteres, i hvert fald bagatelliserer hun problemet. Her mener jeg, at fru Birte Weiss kunne lære noget af formanden for metalarbejderne, Georg Poulsen, der på en 1. maj virkelig tog afstand fra disse ting på en måde, som burde kunne vække til eftertanke hos socialdemokratiet, der fremsætter en sådan i denne henseende falsk tolerant udtalelse.

Vi mener, at der er god grund til at undersøge, om det er muligt at forhindre, at såkaldte faglige møder bliver brugt på en måde, der ikke er tilsigtet med bestemmelsen.

Hvad angår de fysiske blokader, vil jeg ligesom andre ordførere sige, at jeg er skuffet over, at regeringen ikke har tilkendegivet en klar afstandtagen fra nylige forsøg på fysiske blokader inden for HT. For tiden behandler domstolene fiskernes blokader, og med rette vil deres handlinger blive kriminaliseret. Men man kan spørge, hvad der sker med HT-chauffører, der deltog i forsøg på fysiske blokader. Bliver der skredet lige så hårdt ind mod dem og mod andre, som det er tilfældet med fiskerne?

Til sidst vil jeg sige, at en meget vigtig faktor for gode forhold på arbejdsmarkedet er mentaliteten hos mennesker, mentaliteten hos arbejdsgivere og arbejdstagere, at der er en mentalitet, der går ud på, at det gælder om at samarbejde og respektere hinanden i stedet for at være meget ømtålig, kun at se på sin egen kortsigtede fordel i stedet for at se på interesserne hos partneren på arbejdsmarkedet og se på hele samfundets behov.

Ib Christensen (DR):

Lad mig som svar på centrumdemokraternes demagogiske nonsens slå følgende fast:

For det første er der reelt ikke tale om mange overenskomststridige arbejdsnedlæggelser. Samfundskononomisk kan de end ikke registreres.

For det andet er arbejdsconflikterne et produkt af den økonomiske krise, der skærper konfrontationen mellem parterne. Netop

derfor er det særlig vigtigt, at de klarer problemerne selv på eget ansvar og risiko. Kun derved opnås aftaler, der respekteres.

For det tredje føles statens tvangsindkomstpolitik med rette som et overgreb mod arbejdsmarkedets forhandlingsaftaler og aktionsfriheden. Det er en form for hoveri, hvor mennesker, der nægter at acceptere statens diktat over deres løn- og arbejdsvilkår, udsætter sig for at blive kriminaliseret.

For det fjerde demoraliserer tvangsindkomstpolitikken også tjenestemændene og ødelægger tjenestemandssystemet og dermed samfundets muligheder for at sikre livsvigtige funktioner.

For det femte får politiske opgejlere som f. eks. centrum-demokrater, fremskridtspolitikere, kommunister og andre marxister under disse omstændigheder helt urimeligt gunstige vilkår.

For det sjette skylder centrum-demokraterne svar på deres egen forespørgsel. Hvad skal man gøre ved dem, der protesterer imod statens løn- og overenskomstdiktater, ofte foretaget uden så meget som en reel forhandling? Skal de idømmes hårde bødestrafte? Skal de fyres? Skal de en tur i fængsel? Eller skal man behandle menneskene ordentligt og lade dem selv tage ansvaret for egne anliggender?

Men jeg siger tak for forespørgslen, og jeg vil i det følgende kommentere en smule af, hvad der er blevet sagt af tidligere ordførere og af statsministeren, som, synes jeg, redegjorde noget tørt og juridisk for problemerne og, fremgik det nærmest, for det meste læste op af et notat, han havde fået fra arbejdsministeriet.

Det var skuffende, at der ikke fra statsministerens side var bare en strejfnings af baggrunden for disse overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, det, jeg just har ridset op. Men en væsentlig oplysning fik vi dog, og det er, at antallet af overenskomststridige arbejdsnedlæggelser er faldet fra 1976 til 1978 fra knap 1.300 til 1.200, altså lige modsat det, centrum-demokraterne påstår i deres forespørgsel.

Jeg er enig med statsministeren i, at retsgrundlaget er tilfredsstillende, også for så vidt angår de fysiske blokader, og også jeg kan på retsforbundets vegne udtale min anerkendelse af den fornuftige og besindige må-